

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 802/2565

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่โจทก์ นาย ร. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33,

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 3,
พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 5,
พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 6,
พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 7,
พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 25,
พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 63, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ.
2522 มาตรา 64, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

การจะพิจารณาว่าการกระทำของจำเลยทั้งห้าเป็นความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมต่างกัน ต้องพิจารณาถึงเจตนาในการกระทำความผิดเป็นสำคัญว่า มีเจตนาเดียวกันหรือไม่ประกอบด้วยข้อเท็จจริงได้ความว่า การกระทำของจำเลยทั้งห้าในความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และในความผิดฐานร่วมกันนำพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนกฎหมายเป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องกันโดยมีเจตนามุ่งหมายอันเดียวกันเพื่อช่วยเหลือคนต่างด้าวทั้ง 17 คน ให้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จึงเป็นการกระทำความผิดอันเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และการที่จำเลยทั้งห้ากับพวกร่วมกันนำพาคนต่างด้าวทั้ง 17 คน เข้ามาในราชอาณาจักรย่อมเป็นความผิดสำเร็จอยู่ในตัวเมื่อนำหรือพาคนต่างด้าวทั้ง 17 คน เข้ามาในราชอาณาจักร แต่เมื่อจำเลยทั้งห้ากับพวกรู้ว่าคนต่างด้าวดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ร่วมกันซ่อนเร้น ช่วยด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวทั้ง 17 คน พ้นจากการจับกุมจึงเป็นความผิดอีกส่วนหนึ่งซึ่งสามารถแยกการกระทำต่างหากจากกันได้ ทั้งจำเลยทั้งห้าให้การรับสารภาพตามฟ้อง การกระทำของจำเลยทั้งห้าจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน จำเลยทั้งห้ากับพวกที่หลบหนีร่วมกันกระทำความผิดเป็นขบวนการองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ข้อเท็จจริงฟังได้ตามคำรับสารภาพของจำเลยทั้งห้าว่า จำเลยทั้งห้าร่วมกันใช้รถกระบะของกลางนำหรือพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และช่วยเหลือคนต่างด้าวเดินทางข้ามหลายจังหวัด การกระทำของจำเลยทั้งห้าจึงมิได้ใช้รถของกลางอย่างยานพาหนะโดยสารทั่วไป แต่เป็นการใช้รถกระบะของกลางกระทำความผิดโดยตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งเป็นความผิดร้ายแรง ศาลมีอำนาจรับได้ตามป.อ. มาตรา 33 (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 มาตรา 3, 5, 6, 7, 25 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 4, 63, 64 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91 ระบุของกลาง จำเลยทั้งห้าให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งห้ามีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 มาตรา 5 (2) (3) (25)

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 63, 64 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งห้าเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิด ไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ จำคุกคนละ 4 ปี ฐานสมาชิกองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติกระทำตามวัตถุประสงค์ขององค์กร และ ฐานร่วมกันนำพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร การกระทำของจำเลยทั้งห้าเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานสมาชิกองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติกระทำตาม วัตถุประสงค์ขององค์กร ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กร อาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 มาตรา 5 (3) ประกอบมาตรา 25 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก ที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 4 ปี ฐานร่วมกันช่วยเหลือ ช้อนเร้น คนต่างด้าวให้พ้นจากการจับกุมและฐานสมาชิกองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติกระทำตาม วัตถุประสงค์ขององค์กร การกระทำของจำเลยทั้งห้าเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลาย บท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม ข้ามชาติ พ.ศ.2556 มาตรา 5 (2) (3) (25) จำคุกคนละ 4 ปี จำเลยทั้งห้าให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 6 ปี ริมของกลาง จำเลยทั้งห้าอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งห้ามีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 มาตรา 5 (1) (2) (3) (4), 7, 25 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 63 วรรคหนึ่ง, 64 วรรคหนึ่ง ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งห้าเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อ กฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 มาตรา 25 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 4 ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 2 ปี ไม่ ริบรถกระบะของกลาง แต่คืนให้แก่เจ้าของ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า การกระทำของจำเลยทั้ง ห้าเป็นความผิดหลายกรรมตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า การจะพิจารณาว่าการกระทำของจำเลยทั้งห้า เป็นความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมต่างกัน ต้องพิจารณาถึงเจตนาในการกระทำความผิด เป็นสำคัญว่า มีเจตนาเดียวกันหรือไม่ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงได้ความว่า การกระทำของจำเลยทั้ง ห้าในความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และในความผิดฐานร่วมกันนำพา คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เป็นการกระทำความผิดที่ต่อเนื่องกัน โดยมีเจตนามุ่งหมายอันเดียวกันเพื่อจะช่วยเหลือนำพาคนต่างด้าวทั้ง 17 คน ให้เข้ามาใน ราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จึงเป็นการกระทำความผิดอันเป็นความผิดต่อกฎหมาย หลายบท และการที่จำเลยทั้งห้ากับพวกร่วมกันนำและพาคนต่างด้าวทั้ง 17 คน เข้ามาใน ราชอาณาจักรดังกล่าวย่อมเป็นความผิดสำเร็จอยู่ในตัวเมื่อนำหรือพาคนต่างด้าวทั้ง 17 คน เข้ามา ในราชอาณาจักร แต่เมื่อจำเลยทั้งห้ากับพวกรู้ว่คนต่างด้าวดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดย ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ร่วมกันช้อนเร้นช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวทั้ง 17 คน พ้นจาก การจับกุม จึงเป็นความผิดอีกส่วนหนึ่งซึ่งสามารถแยกการกระทำต่างหากจากกันได้ ทั้งจำเลยทั้ง ห้าให้การรับสารภาพตามฟ้อง การกระทำของจำเลยทั้งห้าจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ที่

ศาลอุทธรณ์ภาค 5 วินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยทั้งห้าตามฟ้องข้อ 1.1, 1.2 และ 1.3 เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทนั้น จึงไม่ชอบ ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้นบางส่วน มีปัญหาประการสุดท้ายตามฎีกาของโจทก์ว่า รถกระบะของกลางเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดและศาลมีอำนาจสั่งให้ริบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) หรือไม่ เห็นว่า จำเลยทั้งห้ากับพวกที่หลบหนีร่วมกันกระทำความผิดเป็นขบวนการองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามคำรับสารภาพของจำเลยทั้งห้าว่า จำเลยทั้งห้าร่วมกันใช้รถกระบะของกลางนำหรือพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และช่วยเหลือคนต่างด้าว เดินทางข้ามหลายจังหวัด การกระทำของจำเลยทั้งห้าจึงมิได้ใช้รถกระบะของกลางอย่างยานพาหนะโดยสารทั่วไป แต่เป็นการใช้รถกระบะของกลางกระทำความผิดโดยตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งเป็นความผิดร้ายแรง ศาลจึงมีอำนาจรับได้ตามมาตรา 33 (1) ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งริบรถกระบะของกลางมาด้วยนั้น ชอบแล้ว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่ริบรถกระบะของกลาง ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาข้อนี้ของโจทก์ฟังขึ้นพิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยทั้งห้าเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและความผิดฐานนำพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษในความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 มาตรา 25 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 4 ปี ฐานร่วมกันช่วยเหลือคนต่างด้าวเพื่อให้พ้นจากการจับกุม จำคุกคนละ 2 ปี รวมสองกระทงจำคุกคนละ 6 ปี จำเลยทั้งห้าให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 3 ปี ส่วนรถกระบะของกลางให้บังคับคดีตามศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5

องค์คณะ

กิริติ เชียงปวน · ชลิต กฐินะสมิต · ธัชพงศ์ วิสุทธีสังวร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/802/2565>